

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320201735
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6320201735.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v právnej veci žalobkyne (navrhovateľky) T. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., U. XX, právne zast. ADIUVANTE, s.r.o., so sídlom Trnava, Tamaškovičova 2742/14, proti žalovanému G. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., L. XXX/X, toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Komenského 7, Banská Bystrica, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne (navrhovateľky) proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 3C/13/2020 - 15 zo dňa 26. augusta 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zákazu priblíženia sa žalovaného k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov zamietol (I. výrok) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala nariadenia uvedeného neodkladného opatrenia z dôvodu, že žalovaný od presne nezisteného dňa mesiaca január 2019 do 28. 04. 2020 v X., L. X, v rodinnom dome spôsoboval opakovane a sústavne psychické a fyzické utrpenie svojej družke (žalobkyňi) tým, že jej opakovane a sústavne, často pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, budil ju v noci a vyhodil ju z domu opakovane v priemere 3-4 krát do týždňa, 2-3 krát ju fyzicky napádal tak, že jej vykrúcal ruky, udieral ju päšťami po tele a do tváre. Vyšetrovateľ OR PZ v Brezne pod ČVS: ORP-143/1-VYS-BR-2020 dňa 29. 04. 2020 začal trestné stíhanie a zároveň v ten istý deň vzniesol obvinenie voči žalovanému, vec má byť vedená na OR PZ v Banskej Bystrici, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-411/2-VYS-BB-2020. Vzhľadom na uvedené na strane žalobkyne je dôvodná obava, že by sa uvedené útoky mohli opakovať, ide podľa nej o riziko bezprostredne hroziacej ujmy a má zo žalovaného strach. Potrebu neodkladnej úpravy pomery medzi stranami teda žalobkyňa videla v zamedzení rizika ďalších útokov zo strany žalovaného na žalobkyňu v záujme ochrany života a zdravia žalobkyne, pretože ďalší kontakt žalobkyne so žalovaným by znamenal neprípustný zásah do jej integrity, ktorá si takýto kontakt neželá v obave o svoj život a zdravie. Žalobkyňa poukázala na čl. 16 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená; obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom, ako aj na § 11 Občianskeho zákonníka v platnom znení, podľa ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

3. Žalobkyňa navrhla súdu za účelom osvedčenia ňou tvrdených skutočností oboznámenie sa obsahom spisu OR PZ Brezno ČVS: ORP-143/1-VYS-BR-2020 a s obsahom spisu OR PZ Banská Bystrica ČVS:ORP-411/2-VYS-BB-2020.

4. Súd prvej inštancie mal za osvedčené nasledovné skutočnosti:

5. Uznesením vyšetrovateľa OR PZ Brezno, odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-143/2-VYS-BR-2020 zo dňa 29. 04. 2020 bolo voči žalovanému začaté trestné stíhanie a následne vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa mesiaca január 2019 do 28. 04. 2020 v X., L. X, v rodinnom dome spôsobil opakovane a sústavne psychické a fyzické utrpenie svojej družke - žalobkyni tým, že jej opakovane a sústavne, často pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, budil ju v noci a vyhodil ju z domu opakovane v priemere 3-4 krát do týždňa, 2-3 krát ju fyzicky napádal tak, že jej vykrúcal ruky, udieral ju päťami po tele a do tváre. Uvedený trestný čin presne korešponduje so skutkom opísaným žalobkyňou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň bolo voči žalovanému vznesené obvinenie aj pre zločin podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3) písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v mesiaci január 2019 do 29. 04. 2020 v X., L. X, v rodinnom dome spôsobil psychické utrpenie maloletej T. L. a maloletému O. W.

6. Náместník okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno podal na odporcu ako obvineného dňa 30. 04. 2020 návrh na vzatie do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t.j. z obavy pokračovania v trestnej činnosti. Sudkyňa Okresného súdu Brezno pre prípravné konanie dňa 01. 05. 2020 uznesením č. k. 0Tp/90/2020-74 vzala obvineného G. W. (žalovaného) do väzby podľa § 87 ods. 2, § 72 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uznesenie o vzatí G. W. do väzby nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 05. 2020.

7. Žalovaný ako obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním zo dňa 16. 06. 2020 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5Tpo/42/2020 zo dňa 07. 07. 2020 ponechal obvineného vo väzbe, pričom väzba obvineného G. W. (žalovaného) v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia naďalej trvala a vykonávala sa v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici. Samotné trestné stíhanie bolo naďalej v štádiu prípravného konania, vo veci prebiehali vyšetrovacie a v rámci neho procesné úkony.

8. Na základe týchto osvedčených skutočností súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 324, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. h), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „C. s. p.“) dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný pre nesplnenie jednej z kumulatívnych zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenie - osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov. Súd prvej inštancie mal za to, že v súčasnosti nehrozí žiadny útok ani kontakt zo strany žalovaného, teda nie je v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom ohrozený život a zdravie žalobkyne, nakoľko žalovaný je stále vo väzbe, nemá teda žiadnu možnosť akokoľvek sa k žalobkyni priblížiť.

9. O náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 262 ods. 1 C. s. p. rادياع sa zásadou úspechu (v tomto prípade žalovaného) v konaní, náhradu trov konania však žalovanému nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy nemohli s ohľadom na charakter predmetného konania vzniknúť.

10. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila za nesprávne z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Pokiaľ ide o vytýkané nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, žalobkyňa na úvod odvolania zopakovala argumentáciu uvedenú v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia

(2. bod odôvodnenia tohto uznesenia). Trvala na tom, že potreba neodkladnej úpravy pomerov strán ňou navrhovaným neodkladným opatrením spočíva v zamedzení rizika ďalších útokov na ňu zo strany žalovaného, uvedené riziko považovala za riziko bezprostredne hroziacej ujmy. Poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyplýva, že neodkladné opatrenie (resp. v čase vydania judikatúry predbežné opatrenie) má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný stav. Z uvedeného žalobkyňa vyvodila, že neodkladné opatrenie by malo pôsobiť preventívne, a preto nie je rozhodujúce, že sa žalovaný momentálne nachádza vo väzbe, nakoľko podľa § 79 ods. 3 vety prvej Trestného poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu.

12. Porušenie práva na spravodlivý proces videla žalobkyňa v pomerne stručnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré je podľa názoru žalobkyne formalistické a nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov. Poukázala v tejto súvislosti na ust. § 220 ods. 2 C. s. p. o náležitostiach odôvodnenia rozsudku a podľa názoru žalobkyne primerané použitie tohto ustanovenia aj na odôvodnenie uznesenia v zmysle § 234 ods. 2 C. s. p., ako aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 866/2014 zo dňa 20. 08. 2015, z ktorého vyplýva, že aj keď kvantitatívne stručnejšie rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by malo mať príslušnú kvalitu, jeho odôvodnenie by malo byť dostatočne individualizované, obsahovať sumu relevantných osvedčených skutočností a tiež úvah, ktoré umožnia spätne preskúmať záver o tom, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Ďalej žalobkyňa poukázala na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR hovoriacu o tom, že súčasťou práva na spravodlivý proces, resp. práva na súdnu ochranu je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a pojednávajúcú o požiadavkách kladených na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

13. Porušenie práva na spravodlivý proces videla žalobkyňa aj v tom, že napadnutým uznesením súdu prvej inštancie došlo k porušeniu princípu právnej istoty, keď súd prvej inštancie rozhodol v tejto veci inak ako Okresný súd Zvolen v analogických prípadoch v uzneseniach sp. zn. 13C/8/2020 zo dňa 05. 03. 2020 a sp. zn. 13C/17/2020 zo dňa 04. 05. 2020, v odôvodnení ktorých bol daný súd názoru, že aj keď bol v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaný vo väzbe, nakoľko neodkladné opatrenie má aj preventívny charakter, je potrebné zväžiť nielen okolnosti, ktoré už nastali, resp. bezprostredne nastanú, ale aj tie, ktoré nastať môžu. Žalobkyňa poukázala na judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej je aj porušenie princípu právnej istoty porušením práva na spravodlivý proces, resp. práva na súdnu ochranu.

14. Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol len toľko, že sa s napadnutým rozhodnutím stotožňuje a nemá k tomu viac čo dodať.

16. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko sa jedná o vec nariadenia neodkladného opatrenia, o ktorej ani súd prvej inštancie nemusí rozhodovať na pojednávaní (§ 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 329 ods. 1 C. s. p.), v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

17. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v dôsledku neosvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C. s. p.; § 380 C. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.), ktoré vady nezistil. Na

zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody žalobkyne odvolací súd udáva, že procesným postupom a rozhodnutím súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, konanie netrpí inou vadou spočívajúcou v nedostatočnom a nepreskúmateľnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

18. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. V prvom rade odvolací súd uvádza, že žalobkyňa v odvolaní nešpecifikovala konkrétnymi okolnosťami odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., t.j. k akým nesprávnym skutkovým zisteniam súd prvej inštancie dospel. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobkyňa napáda len právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vychádzajúce zo súdom zistených skutočností, v odvolaní však neuvádza, ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. Žalobkyňa tým, že v lehote na podanie odvolania nekonkretizovala tento odvolací dôvod, vlastne ho neuviedla. Preto tento odvolací dôvod nie je daný. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, strana 1237).

20. Pokiaľ žalobkyňa špecifikuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za nepresvedčivé a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, v tejto časti obsahu odvolania uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p., t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nie odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. 06. 2016 totiž dospelá súdna prax k záveru, že „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“ (viď stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté na jeho rokovaní dňa 03. 12. 2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016); z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania vyplýva záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku mohlo dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t.j. v prípadoch, keď z rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo možné vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých súd v konkrétnej veci rozhodol. Preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a odvolania žalobkyne dospel odvolací súd k názoru, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore nezaťažil svoje konanie vytykanou vadou; z odôvodnenia napadnutého uznesenia sú zrejmé skutkové a právne (aj keď stručné) závery súdu prvej inštancie. Pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia dostatočne, stručne a výstižne uviedol podstatné skutkové zistenia o vznesení obvinenia žalovanému pre skutok špecifikovaný vyššie kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a o tom, že v dôsledku trestného stíhania pre tento zločin sa žalovaný nachádza toho času vo väzbe, preto k prípadným ďalším útokom z jeho strany voči žalovanej, či kontaktu s ňou toho času nemôže dochádzať, nie je preto osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy žalobkyne. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené a preskúmateľné, preto odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p. nebol uplatnený dôvodne. Napokon odvolateľka v odvolaní s právnymi závermi súdu prvej inštancie vyplývajúcimi z osvedčenia podstatných skutočností nesúhlasí a vznáša voči nim námietky. Ak by napadnuté rozhodnutie tieto náležitosti neobsahovalo, žalobkyňa by nemohla uplatniť odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.

21. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok v § 236 kladie na odôvodnenie uznesenia (čo napokon vyplýva aj zo žalobkyňou uvádzaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 866/2014 zo dňa 20. 08. 2015) kvantitatívne menšie nároky ako na odôvodnenie rozsudku vyžadované ust. § 220 ods. 2 C. s. p., čo samozrejme nevyklučuje požiadavku preskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia. Potrebný rozsah odôvodnenia však vždy závisí od konkrétnych okolností prípadu.

22. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolací súd uvádza nasledovné:

23. Odvolací súd sa plne stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie a neosvedčení potreby neodkladnej úpravy pomerov žalobkyňou navrhovaným neodkladným opatrením, nakoľko v konaní nebolo osvedčené, že by žalobkyňa bezprostredne hrozila ujma na zdraví, či živote, resp. zásah do jej telesnej alebo duševnej integrity zo strany žalovaného, nakoľko ten sa v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie (aj v súčasnosti) nachádzal vo väzbe. Je pravdou, že neodkladné opatrenia má pôsobiť preventívne, avšak len s cieľom zabrániť bezprostredne hroziacej ujme (viď § 325 ods. 1 a § 326 ods. 1 C. s. p.). Preto sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom prezentovaným v rozhodnutiach Okresného súdu Zvolen, na ktoré poukázala žalobkyňa, že neodkladné opatrenie plní preventívnu funkciu aj vo vzťahu k potenciálnym, avšak nie bezprostredným hrozbám, ktoré sa môžu vyskytnúť v budúcnosti.

24. Pokiaľ žalobkyňa vidí riziko bezprostredne hroziacej ujmy v tom, že žalovaný môže kedykoľvek požiadať o prepustenie z väzby na slobodu, z ust. § 79 ods. 3 posledná veta Trestného poriadku vyplýva časová limitácia opakovania takejto žiadosti. Podľa uvedeného ustanovenia, ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť. Odvolací súd taktiež poukazuje na ust. § 46 ods. 8 a 9 Trestného poriadku, podľa ktorých poškodený, ktorému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, má právo požiadať o poskytnutie informácie o prepustení alebo úteku obvineného z väzby a aj bez žiadosti poškodeného orgán činný v trestnom konaní alebo súd poskytne poškodenému informácie podľa odseku 8, ak zistí, že poškodenému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode. Uvedená informačná povinnosť vytvára pre poškodeného priestor pre prijatie a realizáciu opatrení v snahe vyhnúť sa kontaktu s obvineným. Jedným z týchto opatrení je aj možnosť znova podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C. s. p. v dôsledku zmeny skutkovej okolnosti - prepustenia, prípadne úteku obvineného z väzby. Podľa § 329 ods. 3 C. s. p. ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

25. Odvolací súd má napokon za to, že ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. nebol uplatnený dôvodne. Podľa čl. 2 ods. 1 základných princípov C. s. p. právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Dve rozhodnutia okresného súdu (v tomto prípade rozhodnutia Okresného súdu Zvolen) nemožno považovať za ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít, ktorými sú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky Ústavný súd SR, Najvyšší súd SR, z medzinárodných inštitúcií Súdny dvor Európskej únie, či Európsky súd pre ľudské práva. Navyše ust. § 220 ods. 3 C. s. p. v spojení s ust. § 234 ods. 2 C. s. p. a ust. § 393 ods. 3 C. s. p. dáva súdom nižších inštancií možnosť odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe za podmienky dôkladného odôvodnenia tohto odklonu. Odvolací súd v bodoch 22. a 23. odôvodnenia tohto uznesenia uviedol dostatočné dôvody, pre ktoré s právnym názorom Okresného súdu Zvolen (aj keď súdu nižšej inštancie) v žalobkyňou označených rozhodnutiach nesúhlasí.

26. V zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal odvolací súd ako od I. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie vo veci samej závislý II. výrok, ktorým vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. Tento výrok odvolací súd taktiež ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil, nakoľko v zmysle § 329 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vylúčeného a vyjadrenia žalovaného, preto mu napriek plnému úspechu trovy v prvoinštančnom konaní nevznikli.

27. Krajský súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. per analogiam o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, keďže uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade rozhodnutím, ktorým sa odvolacie konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. by bola vznikla žalobkyni v odvolacom konaní povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovaného v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanému odvolací súd nepriznal z dôvodu, že z obsahu spisu žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevyplyvajú.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).